

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1609

гр. Плевен, 08.11.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН в закрито заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РЕНИ М. СПАРТАНСКА

като разглежда докладваното от РЕНИ М. СПАРТАНСКА Гражданско дело № 20224400100368 по описа за 2022 година

Постъпила е молба от Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество /КПКОНПИ/ чрез Д. Д. -Д. държавен инспектор при ТД на КОНПИ гр.Велико Търново,с която на основание чл.233 ГПК и решение №1070/18.10.2023г.на КОНПИ е направен отказ от иска за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество , предявен срещу А. Ю. Д. и А. Г. Д.,с цена на иска 113 630,96лв.С молбата е направено искане на основание чл.156 ал.6 ЗОНПИ разноските по делото да бъдат възложени изцяло на ответната страна ,тъй като в исковото производство са представени доказателства,които е могло да бъдат представени с декларация по чл.136 ЗПКОНПИ и не са събрани по независещи от Комисията причини.С молбата ищецът е направил възражение по чл.78 ал.5 ГПК за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ответната страна.Към молбата е представено в оригинал решение на КОНПИ от 18.10.2023г.

Във вр. с искането по чл.156 ал.6 ЗОНПИ относно разноските и направеното възражение по чл.78 ал.5 ГПК,препис от молбата на КОНПИ е изпратен за становище на ответниците.От А. Д. и А. Д. чрез пълномощника им адвокат К. Д. от ПАК, “Адвокатско дружество Д.,М. и сие“е депозирана молба,с която молят съда с оглед изхода на спора КОНПИ да бъде осъдена да заплати на ответниците направените по делото разноски в размер на 4 340лв. адвокатски хонорар и сумата 400лв.,депозит за ВЛ.Изложени са доводи,че възражението по чл.78 ал.5 ГПК е неоснователно.Договореното и заплатено възнаграждение за отговор на ИМ и процесуално представителство пред ПОС е в размер на 4 340лв.Минималното адв.възнаграждение ,съобразно чл.7

ал.2,т.6 от Наредба №1/09.07.2004г.за минималните размери на адв.възнаграждения към момента на сключване на договора за правна помощ -15.04.2022г.е 3 802лв.Посочено е,че заплатеното адв.възнаграждение от 4 340лв.не е прекомерно с оглед действителната правна и фактическа сложност на делото пред настоящата инстанция/въззивно гр.д.№38/2023г.по описа на АС В.Търново/.Към молбата е представен списък на разноските по чл.80 ГПК.

Окръжният съд като съобрази становищата на страните,приема за установено следното:

Съгласно чл.233 изр.първо ГПК ищецът може да се откаже изцяло или отчасти от спорното право във всяко положение на делото.

От представеното в оригинал решение №1070/18.10.2023г.на КОНПИ е видно, със същото е взето решение да се внесе молба в Окръжен съд Плевен за отказ от иск по образуваното гр.д.№368/2022 по описа на съда за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество с ответници А. Ю. Д. и А. Г. Д.,като подробно са описани исковите претенции за отнемане на два леки автомобили и на парични суми.

В конкретната хипотеза с оглед горепосоченото решение на КОНПИ, ищецът е направил отказ изцяло от предявения иск за отнемане на незаконно придобито имущество.На основание чл.233 ГПК следва да се прекрати производството по настоящото гр.д.№368/2023г.по описа на ПОС,поради отказ от иска.

Съгласно чл.78 ал.4 ГПК ответникът има право на разноски и при прекратяване на делото.Неоснователно е направеното от ищеца искане по чл.156 ал.6 ЗОНПИ разноските по делото да бъдат възложени изцяло на ответната страна.Разпоредбата на чл.156 ал.6 ЗОНПИ предвижда,че когато ответникът по съответния иск представи пред съда доказателства, които е могъл да представи с декларациите по чл. 136 или 137 и не са събрани по независещи от комисията причини, съдът може да му възложи изцяло или отчасти разноските по делото независимо от изхода на делото. На първо място това искане е неконкретизирано.Не е уточнено кои именно доказателства ответниците са могли да представят с декларацията по чл.136 ЗПКОНПИ и кои доказателства не са събрани по независещи от Комисията причини,кои от направените от Комисията-ищец разноски в настоящото

исково производство се дължат, поради бездействие на ответниците. Нормата на чл.156 ал.6 от ЗОНПИ касае специална хипотеза на дължимост на разноските, при която ответникът е бездействал, не е представил в административната процедура пред КОНПИ, преди завеждане на иска релевантни доказателства, доказващи законно придобито имущество, тези доказателства Комисията обективно не е могла да събере и събирането на същите в хода на съдебното производство е наложило извършване на разноси, които съгласно посочената разпоредба съдът може да възложи върху ответника, независимо от изхода на делото като санкция за бездействието му, довело до извършването на тези конкретни разноси. С писмения отговор ответниците са представили две писмени доказателства. С изготвения от съда проекто-доклад, съгласно определение №1074/20. 07. 2022г. е прието първото от тях - заверена сума по сметка на немски език и в превод на български език/л.17-18, том 2/ и не е прието като доказателство второто от доказателствата - извлечение за получени от сина на ответниците Г. Д. суми за периода 01.04.2018г. до 05.04.2022г. като неотносимо към предмета на спора. По никакъв начин не се установява твърдението, че ако с декларацията по чл.136 от закона ответниците са представили като доказателство и въпросната заверена сума по сметка, ищецът КОНПИ не би предявил иска за отнемане на незаконно придобито имущество, респ. би си спестил разноските, направени в настоящото производство. Отделен е въпроса, че с иска се претендира отнемане на два леки автомобила, както и парични суми, които не са налични. Направения отказ от иска по чл.233 ГПК е с оглед постановеното след завеждане на ИМ ТР №4/18.05.2023г. на ОСГК на ВКС по т.д. №4/2021г., съгласно което не подлежи на отнемане имущество, което не е налично в патримониума на лицето в края на проверявания период. В този смисъл съдът приема, че искането по чл.156 ал.6 от ЗОНПИ следва да се остави без уважение и на основание чл.78 ал.4 ГПК ищецът дължи на ответниците направените по делото разноси, в хипотезата на прекратяване производството по делото, поради отказ от иска.

Неоснователно е направеното с молбата на ищеца възражение по чл.78 ал.5 ГПК за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на ответниците. С пълномощно от 15.04.2022г./л.16, т.2/А. Д. и А. Д. са упълномощили Адвокатско дружество "Д., М. и сие", представлявано от адвокат К. Д. за осъществяване на процесуално представителство, като е

договорено възнаграждение в размер на 4 340лв.,платимо по банков път ,по посочена банкова сметка.За сумата е издадена и фактура.Искът е с цена 113 630,96лв., като при този материален интерес минималния размер на адв. възнаграждение,съгласно чл.7,ал.2 т.5 от Наредба №1/09.05.2004г.,в редакцията към 15.04.2022г.,преди измененията ДВ бр.88/2022г.е в размер на 3 802,60лв.Заплатеното адв.възнаграждение в размер на 4 340лв.превишава с 537,40 лв.определения в наредбата минимален размер,но според съда същото не е прекомерно.Делото е с фактическа и правна сложност,събрани са гласни и писмени доказателства, проведени са две съдебни заседания,приети са две автотехнически експертизи за пазарната стойност на леките автомобили и една техническа за стойността на недвижим имот,производството е било спряно по взаимно съгласие на страните, а впоследствие възобновено.Не са налице предпоставките на чл.78 ал.5 ГПК ,заплатеното адв.възнаграждение на пълномощника на ответниците не е прекомерно и не следва да бъде намалявано.Молбата на посоченото основание следва да се остави без уважение.

С оглед изложеното и на основание чл.78 ал.4 ГПК ищецът следва да заплати на ответниците направените по делото разноски в размер на 4 740лв.,от които 4 340лв.заплатено адв.възнаграждение и 400лв.депозит за ВЛ.

Към момента на депозиране на молбата ,с която е направен отказ от иска на осн.чл.233 ГПК делото бе предоставено на ВЛ В. В. за изготвяне на назначената икономическа експертиза.От ВЛ В. е представено недовършено заключение на 38 страници.Поради прекратяване производството по делото,изготвената икономическа експертиза няма да бъде приета по обективни и независещи от вещото лице причини. Същевременно ВЛ В. е извършила значителна по обем работа,видно от недовършеното заключение и на същата следва да се изплати възнаграждение в размер на 1000лв.от внесения депозит,съгласно представената справка-декларация по чл.23 ал.2 и чл.24 ал.2 от Наредба №Н-1 от 2023г.за вписването ,квалификацията и възнагражденията на вещите лица от 03.11.2023г.

Водим от горното, Окръжният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА на осн.чл.233 ГПК производството по гр.д. №368/2022г. по описа на Плевенски Окръжен съд,поради направен отказ изцяло на предявения от КОНПИ срещу А. Ю. Д. и А. Г. Д. иск с правно осн. чл.153 ал.1 ЗПКОНПИ за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество,с цена на иска 113 630,96лв.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца КОНПИ на основание чл.156 ал.6 ЗОНПИ разноските по делото да бъдат възложени изцяло на ответната страна,както и направеното на основание чл.78 ал.5 ГПК възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на адвокат К. Д. от ПАК,пълномощник на ответниците.

ОСЪЖДА на осн.чл.78 ал.4 ГПК Комисията за незаконно придобито имущество/КОНПИ/,гр.София 1000,пл.“Света Неделя”№6, Булстат ***,със съдебен адрес за призоваване:Д. Д.-Д. ,държавен инспектор при ТД на КОНПИ,гр.Велико Търново 5000,пл.“Център 2“,сграда на обл.управител,ет.2,ст.211А ДА ЗАПЛАТИ на А. Ю. Д.,ЕГН ***** и А. Г. Д., ЕГН ***** деловодни разноски в размер на **4 740лв.**,от които 4 340лв.заплатено адв.възнаграждение и 400лв.депозит за ВЛ.

На вещото лице В. В. ДА СЕ ИЗПЛАТИ възнаграждение в размер на 1000лв.от внесения депозит за положения труд по изготвяне на назначената икономическа експертиза,съгласно представена справка –декларация по чл.23 ал.2 и чл.24 ал.1 и 2 от Наредба №Н-1от 14.02.2023г.

Определението в частта за прекратяване производството по делото подлежи на обжалване пред Великотърновски Апелативен съд в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Плевен: _____